

BEROUNSKÝ KATOLICKÝ ZPRAVODAJ

Obsah:

- ✱ Mozaika 2008 ..... str. 5
- ✱ *Co se dělo:* Fotbal, oslavy KMŠ a první svaté přijímání ..... str. 6
- ✱ *Co se dělo:* V tom požehnaném krá- sném čase ..... str. 7
- ✱ Do Izraele prostředni- ctvím fotografií... str. 9
- ✱ Karneval na půdičce str. 9
- ✱ Pouto s otcem Krzyszto- fem ..... str. 10
- ✱ *Svědectví:* Pracovně v Irsku, toť již s Pánem Bohem jediné .....str. 11
- ✱ Stalo se před třiceti lety ..... str. 13
- ✱ *Pišete nám:* Teprve omlu- va podložená činem má skutečnou hodnotu str. 15
- ✱ *Ze života svatých:* Sv. Jindřich, Alfons z Liguori ..... str. 16
- ✱ *Cesty* Leony, Milana a Vojty Kopačkových, Lounín ..... str. 19
- ✱ Výlet do Svatého Jana pod Skalou ..... str. 20
- ✱ *Poslední slovo:* Volno místo zpravodaje... str. 23

Okoukané tváře

Je to pochopitelné, jedou někam daleko, protože je tam moře, nebo jsou tam hory. Jedou daleko, protože budou v přírodě a nadýchají se čerstvého vzduchu. Jedou daleko, aby nemuseli myslet na své zaměstnání a nabrali síly pro další práci. Ale nemůžou mě vzít s sebou, poslat aspoň pohled, zavolat jak se jim daří? Nebo jim prostě zavolám a uslyším co právě dělají a jak tam je. A co když uslyším: Ne, chceme si odpočinout také od tebe. Tak to je neštěstí. Odpočívat od milujících rodičů nebo dětí, babičky, kamarádů, přátel nebo dokonce manžela. Co za tím vězí? Ztratili jsme své nejbližší, neštěstí. Máme okoukanou tvář a jsme odkopnuti.

Někdo jednou řekl, že milovat neznamená učinit krok směrem k někomu, ale krok od něho. Proč? Když zůstanu u toho přirovnání, pak proto, abych udělal místo. Aby měl ten druhý volnost pohybu a necítil se dušený přílišnou a trvalou blízkostí. V každém našem vztahu zůstane trocha sobectví. Druhý člověk je nám také lékem na naši samotu. On to vycítí a ten pocit ze sebe setřepe.

Odjet daleko mnohdy znamená právě takto setřepat. Pak zřejmě ten, který zůstává a cítí se opouštěn, by měl udělat totéž. Nějakým způsobem setřepat nánosy sobectví, které skoro nutně vznikají tam, kde jsme nějaké vztahy prožili jako krásné.

Když dva spolu chodí a rozejdou se, dělají letecký den - to létají do popelnice dárečky a fotografie a dopisy a ti bohatší zklamaně prodají auto a dům.

Bůh stvořil svět, daroval a stojí opodál, nedusí přílišnou blízkostí a dává volnost. Prosme ho o sílu k setřepání. Prosme ho o pomoc, abychom neudělali letecký den.

P. Cyril Kubánek

Zprávy z farnosti

- **Svátek sv. Jakuba, poutní slavnost.** V neděli 27. července budeme slavit poutní slavnost ke cti patrona naší farnosti sv. Jakuba.
- **První pátek v měsíci - 1. srpna.** Od 16.00 hodin bude v kostele sv. Jakuba příležitost ke svátosti smíření.
- **Bohoslužba v Podkozí - 2. srpna.** V místní kapliče sv. Václava budeme slavit další mši sv. v sobotu 2. srpna od 19.00 hodin.
- **Změny v pořadu nedělních bohoslužeb:** V neděli 3., 10. a 17. srpna budou bohoslužby v Berouně, z důvodu čerpání dovolených kněží, pouze od 9.30 hodin (večerní mše sv. již nebude), v Králově Dvoře budou naopak v tyto neděle bohoslužby od 17.30 hodin (místo obvyklých 8.00 hodin).
- **Svátek Proměnění Páně - 6. srpna.** Ve středu 6. srpna budeme slavit svátek Proměnění Páně. Bohoslužba v kostele sv. Jakuba začíná v 17.30 hodin.
- **Slavnost Nanebevzetí Panny Marie - 15. srpna.** V pátek 15. srpna budeme slavit slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Mše sv. v kostele sv. Jakuba začíná v 17.30 hodin.
- **Poutní mše sv. v Železné.** V neděli 17. srpna od 11.00 hodin bude v kostele Nanebevzetí Panny Marie sloužena poutní mše sv. Bohoslužba v Chýňavě z tohoto důvodu nebude.
- **Poutní mše sv. v Králově Dvoře.** V neděli 17. srpna od 17.30 hodin bude v kostele Nanebevzetí Panny Marie sloužena poutní mše sv.
- **Farní knihovna** je otevřena vždy v neděli v sudém týdnu, tedy 27. 7. a 10. 8. a 24. 8. od 10.30 do 11.15 hodin v přízemí fary v Berouně.
- **Svatojanská sbírka na bohoslovce** vynesla 3.480,- Kč. Všem dárcům velmi děkujeme!
- **Letáček "Nedělní liturgie":** Připomínáme, že na stolku s tiskovinami najdete periodikum "Nedělní liturgie", kde jsou uvedeny liturgické texty i s výkladem nejen na neděli, ale na celý liturgický týden. Jsou k volnému rozebrání.
- **Výstava na Tetíně:** Vernisáž výstavy cyklů olejomalb výtvarníka Jiřího Kreissla v galerii v kostele sv. Jana Nepomuckého na Tetíně. Výstava bude otevřena do konce září o víkendech a svátcích, s průvodcem v rámci tetínského prohlídkového okruhu vždy v sobotu od 9.30 do 17.00 hod. a v neděli od 12.00 do 17.00 hodin.
- **Tábor na téma Josef Egyptský:** Jako každé léto, také letos pořádám dětský tábor. Budeme u Kosího potoka blízko Stříbra. Tábor trvá letos jenom týden od 9. 8. 08 do pondělí 18. 8. 08. S vedením tábora budou pomáhat tři mladí lidé, kteří byli jako děti na našem táboře před osmi lety. Téma táborové hry: Josef Egyptský. Více o táboře na www.akceryba.cz. Cena cca 1300 Kč. **P. Cyril Kubánek, 605 981 000**
- **Virtuální pout' po stopách soluňských bratří.** Čtvrtek 11. 9. 2008 od 18.30 hodin v e farní klubovně v Berouně v rámci "Hovorů o víře". Jde o návštěvu měst a kostelů, které mají něco společného se životem a působením Cyrila a Metoděje: Soluň, Istanbul, Mikulčice a okolí, Aquileia, Řím, Řezno, Ellwangen, Reichenau a kostely prvních Přemyslovců.

Z vikariátu

- **Poutní mše svatá na hradě Karlštejn.** V neděli 17. srpna od 16.00 hodin bude na hradě Karlštejn v kapitulním kostele Nanebevzetí Panny Marie sloužena poutní mše svatá, ke které jste všichni zváni.
- **Františkánský klášter v Hájku.** Program poutí v roce 2008: **26.7.** sobota • mše sv. v 10:30, z památky sv. Anny; P. Jaroslav Kučera, **2. 8.** sobota • mše sv. v 10:30, Panny Marie Andělské - Porciunkula; bratři františkáni, **16.8.** sobota • mše sv. v 10:30, Nanebevzetí Panny Marie; P. Vladimír Slámečka OP. Kontakt: Františkánský klášter v Hájku, Červený Újezd 43 - pošta Unhošť 273 51, tel. 312 697 125, mob.: 604 872 004, web: www.klasterhajek.ic.cz, č. účtu: 510110200257/0100.

Koncerty v kostelích

- U příležitosti oslav patrona berounského chrámu sv. Jakuba se bude **v sobotu 26. července 2008 v 16.00 hodin** v kostele sv. Jakuba v Berouně konat **Poutní koncert**. Zazní skladby mistrů královského nástroje v podání Pavly Bočkové, která v současnosti studuje varhanní hru v Anglii. Chorální zpěvy ke cti světce provede Svatojakubská schola kantorum.

Skauti

- **Skautský letní tábor Chrást u Plzně 2008**
- **Termín:** 27.července2008 – 10.srpna 2008, Vlčata 2. srpna - 10. srpna 2008
Adresa: **Skautský tábor str. Radost a naděje Beroun**
jméno účastníka
Na spojunku
330 03 Chrást u Plzně
- Tábořiště se nachází na soutoku řeky Berounky a říčky Klabavy. Celotáborová hra Ordinace v zeleném lese, autoři Pípa aLuki
- **Odjezd na tábor:** Na tábor se pojedete vlakem. **Sraz na nádraží 27. července 2008 v 11.35 hodin. Vlčata sraz 2. srpna 08** v 8 hod. na faře, odvoz auty s Honzou Frantou a Lojzou Vašků. Na cestu kroj, (Světýlka tričko se znakem), pokrývku hlavy, batůžek s pitím a obědem (večeře již bude v táboře) zápisník, tužku, KPZ, pláštěnku...
...při odjezdu rodiče odevzdají List účastníka a prohlášení o bezinfekčnosti, kartičku pojišťovny - stačí kopie, nutné léky
- **Příjezd domů:** Příjezd již **v sobotu 9. 8.** večer v **18.40** hod. na hl.nádraží v Berouně!! V případě, že nám přijedete pomoc s bouráním a oznámíte nám to předem, může dítě zůstat do neděle na tábořišti.

KMŠ

- **Letní uzavření KMŠ:** Od pondělí 30. června do neděle 31. srpna bude naše školka uzavřena. Během letních prázdnin čerpá personál dovolenou a v srpnu připravuje budovu na další školní rok.
Kolektiv KMŠ

FARNÍ CHARITA BEROUN

Farní charita Beroun hledá:

- koordinátora jednorázových volnočasových aktivit pro veřejnost
  - dobrovolníky pro práci s dětmi a na pomoc se zajištěním organizace jednotlivých akcí
- Aktivity budou probíhat o víkendech, převážně o sobotách v dopoledních nebo odpoledních hodinách, v období září až prosinec 2008 v Berouně. Bližší informace na telefonních číslech: 603477791 nebo 724216125.

 Farní charita Beroun organizuje příměstský tábor: Berounsko napříč dějinami 25.8.- 29.8.2008, Čas: od 8:00-15:30, Kde : Budova Komunitního centra Beroun., Cena za týden včetně pitného režimu, bez jídla, je 700 Kč. Předpokládaný program: Pěší výlety, výlet na hrad, návštěva muzea nebo historické výstavy, výtvarná dílna starých technik. Pro děti od 6 let. Podrobnější informace, přihlášku najdete v aktualitách na stránkách: <http://www.charita-beroun.cz/tel:603477791>

Zprávy odjinud

 DOVOLENÁ PRO RODINY 2008: Manželská abeceda pro každého, 2. - 9. srpna 2008 - Bzenec. Pobyt je určen všem manželským párům včetně seniorů, věk a počet dětí není rozhodující. Dopoledne samostatný program pro manželské páry, hry a soutěže pro děti. Nádherná příroda vinařského regionu, cyklostezky, možnost výletů - Strážnice, Kyjov, zámek Mílotice a Buchlovice, hrad Buchlov, plavba po Baťově kanále... Ceny: (za týden celkem - program, péče o děti, ubytování a plná penze) Dospělá porce 2.700,- Kč, Dětská porce 2.500,- Kč Malé děti bez nároku na stravu a lůžko 300,- Kč (kategorie dospělí/dítě není určena věkem, ale velikostí stravovací porce podle objednávky). Sleva pro rodiny - tři a více dětí – cena pro třetí a další dítě snížena o 250 Kč . Podrobnosti na www.rcblansko.cz Přihlášky email milana.vykydalova@centrum.cz Informace **736 60 64 68, 516 416 594**

 Akademické týdny v Novém Městě nad Metují. 18. ročník Akademických týdnů se uskuteční ve dnech **26. 7. – 8. 8. 2008** na Pavlátově louce v Novém Městě nad Metují. Jedná se o čtrnáctidenní program přednášek, besed, kulturních akcí i oddechového programu. První polovina 18. ročníku Akademických týdnů bude věnována převážně tématům přírodovědným a duchovním, polovina druhá je věnována bloku „Cesta ke zralé osobnosti“. Zajištěno je ubytování, stravování, hlídání dětí, odvoz, prodej knih, občerstvení a veškerého nahraného programu ze 3. – 17. ročníku Akademických týdnů. Cena na den: cca 180 – 410 Kč včetně programu a stravy 3krát denně. Je možné přijet na jakoukoliv část programu. Akci pořádají Akademické týdny ve spolupráci s Českou křesťanskou akademií pod záštitou Nového Města nad Metují, Biskupství královehradeckého a Řádu bratří kazatelů. Kontakt: Akademické týdny, Nádražní 219, 549 01 Nové Město nad Metují, tel.: 491 472 182 , 777 194 750 , 777 194 760 .

 Adorace za povolání a rodiny. V kostele sv. Ludmily v Praze na Vinohradech se v pátek **1. srpna 2008** koná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech. Bude zakončena slavnostní mší sv., které bude předsedat biskup Karel Herbst. Společnou adoraci povedou karmelitáni a sestry Apoštolátu sv. Františka. Adorační den se koná vždy první pátek v měsíci. Je zahájen mší svatou v 7.30 hodin, po ní následuje

celodenní eucharistický výstav s možností individuální adorace. Společnou adoraci od 15.30 hodin vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Adorace je zakončena společným slavením eucharistie v 16.30 hodin.

 Poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie 15. 8. 2008 u “Matky Boží před Týnem”: Bohoslužby: v 8:00, 12.15 a 18:00 (slavnostní bohoslužba se sborovým zpěvem) Po polední bohoslužbě ve 13.15 - komentovaná prohlídka chrámu. Římskokatolická farnost u Matky Boží před Týnem, Celetná 5, 110 00 Praha 1, tel: 222 318 186 , 602 457 200; <http://tynska.farnost.cz> , e-mail: dkc@cmail.cz .

 Pracovní brigáda. Zveme všechny poutníky, dobrodince a příznivce Staré Boleslavi. Sraz **16. 8. 2008** v 9:30 na děkanství u sv. Václava. Občerstvení zajištěno. Pořádá Kolegiátní kapitula sv. Kosmy a Damiána ve Staré Boleslavi, tel: 602 457 200, e-mail: dkc@cmail.cz děkanství u sv. Václava S pozdravem Štěpán Filipek, Týnská fara.

Mozaika 2008

Mnohým z vás již určitě padl do oka modrý plakátek s nápisem Mozaika 2008. Jedná se o aktivitu, která chce z kamínek modliteb a malé pomoci poskládat nádherný obraz naší církve, která je v síle Ducha Svatého společenstvím, kde má jeden o druhého opravdový zájem.

Mozaika 2008 je veřejnou sbírkou, jejímž cílem je podpořit **setkání české a slovenské mládeže ActIv8 na Velehradě** (očekává se účast 10 000 mladých) ve spojení se **Světovými dny mládeže v Sydney**. Sbírka je realizována prodejem kartiček, zobrazujících sedm darů Ducha Svatého, v ceně 50 Kč ve farnostech, kostelech a dalších společenstvích. Do sbírky je možné se zapojit koupí kartičky mozaiky nebo prodejem kartiček, ale také modlitbou za mládež, např. oficiální modlitbou za setkání ActIv8.

Mozaika 2008 má své oficiální webové stránky www.mozaika2008.cz, na kterých je možno získat bližší informace a také sledovat aktuální stav vybrané částky (ten najdete i na druhé straně Katolického týdeníku). Sbírka potrvá až do 31. 7. 2008.

Cílem této aktivity není jen snaha materiálně podpořit setkání, ale také podnítit věřící k modlitbě za mládež a celé církevní společenství. Pokud se spojíme a podpoříme dílo, které se chystá, mladí lidé budou mít odvahu se skrze tuto modlitbu a oběť vydat do Boží služby s dary jeho Ducha.

Aneta Hrabovská

Pozn.: Účet sbírky: ČSOB, a.s. číslo účtu 219759054/0300. Mozaika 2008 je veřejná sbírka registrovaná podle zákona č. 117/2001 Sb., o veřejných sbírkách.

Modlitba za ActIv8

Ve jménu Otce

který nás obdaruje láskou skrze svého Syna a který nás darem Světových dnů mládeže zve k aktivnímu životu víry ve společenství církve,

i Syna,

který se nechal z lásky k nám ukřižovat, aby nám přinesl uzdravení a milosrdenství, a který nás učí nést naše kříže s odvahou a nadějí,

i Ducha Svatého,

který proměňuje naše srdce a dává nám sílu být svědky Ježíše Krista až na konec země.

Prosíme, ať také pouť mládeže na Velehrad přinese požehnání do života mladých lidí a podnítí je k obrácení, aby na přímluvu Panny Marie a pod její ochranou našli spásu.

Co se dělo: Fotbal, oslavy KMŠ a první svaté přijímání

P. Benedikt se "svými" ministranty v akci *foto av*

výročí "narození" naší Katolické mateřské školy. Vyzýváme účastníky - napište nám o tom, jak fotbalový mač vyhlášený otcem Benediktem skončil před penaltami přesně tak jak skončit měl - tedy 1:1. Po penaltách si to již nepamatuji☺... Nebo složité rozdělování sil - loděničtí a hýskovští

Z pátku 13. 6. - setkání na oslavu 15. výročí vzniku KMŠ *foto av*

Prvokomunikanti v Berouně *foto av*

Promiňte, že to míchám takhle dohromady. Ale po dovolené se pero/klávesy počítače jen neochotně podvolují prázdninově těžkopádné ruce, vedené letně volnou hlavou... A termín uzávěrky "hoooríí"! Máme spoustu fotografií z akcí, které se konaly před prázdninami, ale bohužel žádné články, které by se vracely k prvnímu historickému fotbalovému zápasu farnosti Beroun - Řevnice 8. 6., k zázraku prvního přijetí svatého přijímání dětí z naší farnosti... Nebo 13. -15. 6. ze skromných oslav patnáctého

ministranti byli uznáni členy berounského mančafu, za to liteňský brankář (protože protistraně chyběl) byl jako zeměpisně nejbližší zařazen do řevnického týmu... A byl "safra" dobrý!!! Napište nám o zástupu skvělých fandících i o malém hřišťátku, kde současně někteří hráči ze střídačky trénovali budoucí fotbalisty/ky...

Napište nám právě vy o tom, jak se vám líbila kytarová kapela při slavnostní děkovné liturgii o patnáctém výročí KMŠ, kterou krásně zpěvem doprovodili zpěváčci ze školky... Prosíme o ohlédnutí za prvním svatým

přijímáním několika dětí z naší farnosti - rodiče, poproste své děti, zda by dokázaly formulovat své první pocity z tak těsného spojení s Pánem... Fotografii je dost, k vašemu článku ještě nějaké přidáme. A až zbude chvíle našemu webmasterovi, který je v současné době bohužel vždy vytížen buď prací redaktorsko-sazečskou... matopátovskými technickými... a rodinně-pracovními..., najdete všechny tyto fotografie také, dá-li Pán, na farním webu☺.

Na vaše slova se těší redakce

Co se dělo: V TOM POŽEHNANÉM KRÁSNÉM ČASE

dlouhých dní a krátkých nocí, kdy se jaro zvolna proměňuje v léto, by toho člověk chtěl tolik stihnout... V poslední květnový den jdu podle Berounky na Tetín. Listí stromů je ještě mladé a vzduch voní řekou, trávou a rozkvetlým černým bezem. Nahoře u prvních domků se přidá hořce modrá šalvěj a nádech vůně šípkových růží. Ten krásný čas vybízí k zastavení.

Zastavení první - Tetín

31. května, na svátek Navštívení Panny Marie, se na Tetíně už po šesté koná pouť rodin pražské arcidiecéze. Pořádá ji Centrum pro rodinu při Arcibiskupství pražském, Římskokatolická farnost Beroun a další organizace. Na přípravách mají ovšem velký podíl i sestry cyrilometodějky z Tetína. Prostranství před

Lavice plné rodin z Berounska, ale i z daleka ... To je pouť rodin na Tetíně.

foto av

kostelem sv. Ludmily se zvolna zaplňuje, mezi poutníky je mnoho mladých rodin s dětmi. Oltář je umístěn na vyvýšeném pódiu, kolem krásná květinová výzdoba, kterou za chvíli trochu pocuchá vítr. Mši svatou celebuje **Mons. Václav Malý**, pomocný biskup pražský, a mezi několika koncelebranty můžeme vidět např. P. Benedikta Hudemu nebo P. Krzysztofa Drzazgu, ale zavítal sem na pouť i jeden kněz z litoměřické diecéze. Václav Malý ve své promluvě hovoří o významu rodin v dnešní době a připomíná, že budoucí křesťané a křesťanky vyrůstají nejčastěji zde, v křesťanských rodinách.

Po skončení bohoslužby se lidé nerozcházejí; je tu příležitost, čas i prostor se setkat se známými, nechat vyřádit i zasoutěžit děti, jít na prohlídku historických památek či se zaposlouchat do hudby na koncertu vkostele sv. Ludmily.

Zastavení druhé - katedrála sv. Víta

Čas pokročil, je červen, krásný čas dlouhých dní a krátkých nocí vrcholí. Jsem v svatovítské katedrále, lomenými oblouky gotických oken září vysoké letní slunce, zalévá celý prostor světlem a na protějších sloupech a stěnách i na dlažbě kreslí barevné skvrny. Protínání šikmých slunečních paprsků a vertikál směřujících k nebi. Zvláštní ticho, zvláštní zvuky, zvláštní ozvěna – a zvláštní vůně. Tady nevoní jaro ani léto, tady voní staletí (a samozřejmě svíce a kadidlo). Katedrála je průsečík minulosti, přítomnosti i budoucnosti. Posvátný prostor. Připomíná věčnost.

Je sobota 21. června krátce před desátou. Slavnostní bohoslužba, při níž udělí pražský arcibiskup **Miloslav kardinál Vlk** kněžské svěcení třem jáhnům, **Martinu Vlčkovi**, **Stefanu Michalu Wojdylovi** a **Piotru Henryku Adameczykovi** právě začíná. Varhany, intrády, zpěv z kůru. Svěcení

kněží uvidím poprvé v životě, a tak slavnostní pocity převažují nad soustředěním. (A později si nejsem schopná vybavit, co bylo nejdřív a co potom. . .) Přichází průvod kněží – tentokrát jich je prý sto pět, jak se dovídáme později. Pan kardinál, obklopen v presbytáři biskupy a členy kapitul, připomíná, že se kněží takto scházejí dvakrát ročně – na Zelený čtvrtek a při svěcení nových kněží, kdy si všichni v tomto červnovém čase připomínají své vlastní svěcení a obnovují své sliby. Následuje představování kandidátů panu kardinálovi. (Tři – je to málo, či hodně? Prý za posledních padesát let je jejich počet průměrně stále stejný. . .) Dál mi všechno trochu splývá dohromady. Slavnostní slib. . . vkládání rukou na hlavy svěcených kněží. . . prostrace, při níž všichni tři leží tváří k zemi. . . to musí být pro ně velmi silná a hluboká chvíle. . . My ostatní tou dobou klečme a zpíváme litanie ke všem svatým. Pak všichni kněží postupně vstávají, opouštějí lavice a v zástupu odcházejí do presbytáře přivítat mezi sebou nově vysvěcené. Mše pokračuje, dlouhá bílá řada kněží se stejným způsobem ještě párkrát přesunuje k oltáři. . . Na závěr slavnosti zaznívá Svatováclavský chorál.

Zastavení třetí – Svatý Jan pod Skalou

Druhý den je neděle, 22. červen. Ve Svatém Janu voní rozkvetlé lípy, posečená tráva a seno. Také ty listnaté lesy kolem vydechují zvláštní vůni. A v kostele, kde se koná slavnost Narození sv. Jana Křtitele a pouť ke sv. Ivanovi, voní růžové pivoňky. Mši svatou celebruje **P. Josef Pecinovský**. Svatojanský kostel mi vždycky připadal tmavý – asi proto, že za barokním hlavním oltářem nejsou žádná okna. Ale rozsvícený vypadá úplně jinak, všechno se rozzáří, paprsky dopadají především na současný oltář uprostřed a já si (jako už mnohokrát) uvědomuji, jak významnou roli pro člověka má světlo (samozřejmě nejen to viditelné fyzikální).

V den slavnosti – v úterý 24. června – tu bude poutní mše sv. ještě večer v 19 hodin, hlavním celebrantem bude **P. Vít Uher** a po mši sv. bude udílet své novokněžské požehnání **P. Martin Vlček**. (Je toho tolik, co by chtěl člověk stihnout, ale tohle mi nevyjde!) Zato další sobotu jsme ve Svatém Janě znova. Nejdřív na bohoslužbě konané u příležitosti ukončení studia několika studentů Svatojanské koleje, již celebruje **P. Benedikt Hudema**. Při bohoslužbě trochu netradičně zaznívají kytary, P. Benedikt absolventkám připomíná, jakou cestou prošly za ty tři roky, které prožily ve Svatém Janě. (V kostele voní tentokrát růže. . .) Potom jdeme „o dům dál“ či spíš „o kostel dál“, do jeskyně, kde se koná (jako každý rok touto dobou) pravoslavná liturgie na památku sv. Ivana.

I to je velký duchovní prožitek, i když asi ne všemu rozumíme. Světlo svíček na kamenném oltáři, ikony, červené závěsy. Jeskynní kostel se rychle proměnil v pravoslavný chrám. Začátek je trochu zvláštní – někdo čte hodinky monotónním hlasem (nesrozumitelně rychle, vlastně spíš drmolí). Ale při liturgii se pak všechno změní, mše je velmi slavnostní, střídá se mluvené (či spíš provolávané) slovo a nádherný vícehlasý zpěv, působivý svou zvláštní melodikou i souzvuky. Chvillemi zaznívá čeština, chvílemi církevní slovanština, mladší sestra staroslověnštiny. Štíhlé dlouhé svíčky svázané po dvou či po třech v rukou kněží kupodivu vůbec nezhasnou ani při rychlém pohybu. Jiná vůně kadidla než je to „naše“, jiné zvyky při liturgii, kterým možná ne zcela rozumíme. (Např. když někdo asi třicetkrát za sebou co nejrychleji pronese „Gospodi pomiluj“ – Pane, smiluj se.) Kázání **vладыky Kryštofa** však rozumějí určitě všichni – mluví o tom, jak je vzácné a krásné, když křesťané mají i v této „novopohanské“ době čas na liturgii a na vzájemné sdílení, touhu být přítomni, slavit památku svatého Ivana a připomenout si i úsvit křesťanství v Čechách.

V tom krásném a požehnaném čase plném slunce, světla a letních vůní nám Pán dal mnoho nabídek, abychom se mohli setkávat s Ním i spolu navzájem.

DEO GRATIAS!

Lidmila Fričová

Do Izraele prostřednictvím fotografií...

K KLUB
KŘEŠT PANEŽKY
BEROUN

Ve čtvrtek 5. června se farní klubovna kromě obvyklých účastníků Hovorů o víře po okraj (tzn. po dveře) naplnila také obdivovateli Svaté země. Tedy předpokládám, že obdivovateli. V každém případě těmi, kdo si přišli poslechnout vyprávění otce Benedikta Hudemy a prohlédnout promítané fotografie, které zmiňovaný pořídil při své pouti do Ježíšovy rodné země. Záběry z cesty pouští, z Betléma - místa Narození, stejně jako z Olivetské hory i Golgoty, Genezaretského jezera, z místa rozmnožení chlebů a ryb... Živě barevné a barevně skutečné... Nejsou jenom fotografickými vzpomínkami na jednu cestu. Jsou a byly pro nás přihlížející dokumentem. Přiblížením se úžasnému prožitku pouti do míst, o kterých "jen" čteme v liturgických knihách. Na jedné straně vzhledem do Biblického místopisu, na straně druhé

P. Benedikt při promítání fotografií ze Svaté země.

foto av

jakousi tečkou za naši vírou - ano, tudy Ježíš skutečně chodil, to a to se zde skutečně událo a tato tradice se zde udržuje již přes dva tisíce let. Na závěr otec Benedikt pozval všechny k farní pouti do Svaté země, která se pravděpodobně uskuteční příští rok na jaře.

K-klub vás zase srdečně zve k dalším cestopisným povídkám a promítáním, na podzim máme přislíbeno ještě povídání o Římě a také vyprávění o misijní cestě do Jižní Ameriky. Upřesnění hledejte v zářijovém zpravodaji. Jak jsme se dočetli v rubrice Zprávy z farnosti, 11. 9. se také v rámci Hovorů o víře také uskuteční Virtuální pouť po stopách soluňských bratří.

-iva-

Maminky a masky na půdě klubovny.

foto LK

Karneval na půdičce

Je středa odpoledne, na farním dvoře se sjíždějí auta a na půdičce už se vaří káva, připravují se sladkosti, strop se zdobí girlandami a DJ Misha si již připravuje zvukotechniku. Karneval už může vypuknout každou chvíli...

...a už přicházejí!!

Na schodišti se postupně vynořuje slečna Beruška, dva malí trpaslíci, jasná princezna a neméně jasný princ, ozbrojen mečem a kočičím nosem, statečná Pipi-dlouhá punčocha, udatný fotbalista, víla a královskou suitu doplňují maminky a tatínkové (tedy lokajové, služebné, pokojské, kuchtičky, komorník a samozřejmě nonšalantní baletní mistr a moudrý královský šašek v jedné osobě, který celým maškarním plesem bude provázet).

Na půdičce panuje pohoda, je slyšet hudbu a dětský smích, vzduchem se míhají balónky zvířené divokým křepčením pohádkových postaviček, občas tu a tam letí bublina z bublifuku, zobou se dobroty a když DJ Misha podstupuje povinnou pracovní přestávku, přichází osvědčené

Kolo, kolo mlýnský, Pásla ovečky a obligátní Brambora. Když i tento repertoár je vyčerpán, naštěstí se na hvězdném schodišti zjevuje strejda Honza, který se ihned ochotně chápe kytary a celý podvečer příjemně zakončí pásmem populárních i kuriózních dětských písní.☺

Na modlitbu tentokrát čas nezbyl, nicméně snad by s námi leckdo souhlasil, že tam, kde je pohoda, veselo a rozzářené dětské oči, tam určitě Pámnechybí.☺ -lk-

Dvířka

Kdože to stojí za zbrusu novými vratky a luxusním věšákem na kabáty na farní půdičce? Záleží přece na tom, odkud se na vrátka dívá: z přímého pohledu na fotografii za vrátky zcela nepopíratelně stojí Eliška Frantová! Avšak otočíme-li pomyslně fotografii o 180 stupňů, ke svému překvapení shledáme, že za vrátky stojí Vojta Kopačka!

Tak jak to tedy je? A co ta fotografie s věšákem? Schovává se snad někdo za kabáty? Tak kdo za tím vším stojí!?! Odpověď je samozřejmě velmi jednoduchá: C je správně! Není to Eliška, ani Vojtíšek, je to někdo, kdo má šikovné ruce a skromné, zlaté srdce. Ten NĚKDO už za tím vším stojí poměrně dlouho - takřka půl roku...

Farní maminky tímto nesmírně děkují panu Jaromíru Tejklovi za zcela nezištně, za to však mimořádně krásně provedené dílo - půdička hned vypadá uklizenější, když je kam pověsit kabáty, a vládne tu mnohem klidnější atmosféra, když děti neskotačí nad nechráněným schodištěm. Ještě jednou děkujeme!☺ -lk-

Vojtíšek, Eliška a dvířka foto LK

Pouto s otcem Krzysztofem

Berounská farnost měla a má ten dar od Pána, že sem přicházejí výborní kněží, kteří do našich srdcí ukládají Boží slovo. Ti mladší z nich na své služebné pouti zase odcházejí jinam. Jedním z nich, na které rádi vzpomínáme, je i usměvavý polský kněz P. Krzysztof Drzazga. Ne všichni víme, kam jej vedl Pán po odchodu z Berouna zpět do své rodné vlasti Polska. Naskytla se příležitost vyptat se ho na jeho cestu a on s ochotou jemu vlastní odpověděl:

V červnu 2004, kdy jsem od vás odjel, jsem nastoupil v Polsku do města Krasnystav v diecézi Lublin. V této velké farnosti je 16 tisíc lidí. Proto se tam v neděli slouží pět mší svatých a ještě k tomu patří tři kaple "s nedělní bohoslužbou". Když jsem tam přišel, tak ve farnosti sloužilo šest kněží. Já jsem dostal na starost přípravu dětí k prvnímu svatému přijímání a mládež k biřmování. Učil jsem děti na základní škole od 7. třídy a děti ve střední škole od IV. třídy. Přitažlivé bylo spolčo pro tři skupiny mládeže. Bylo to jednak katolické společenství mladých, pro děti Oáza dětí Božích a pro ty starší Legie Mariina. Za mého tamního působení mě navštívili jak P. J. Pecinovský, tak i P. Michal Němeček společně s mládeží. Ostatně všechny fotky jsou na berounském farním webu.

P. Krzvsztof v průvodu kněží o pouti na Tetíně foto av

V září 2005 přijel na pozvání do diecéze Lublin český kardinál M. Vlček. Bylo to v době, kdy se zde konala slavná pouť a tak v Chelmu (východní Polsko) sloužil 8. září mši svatou. Pak si k sobě pan kardinál pozval kněze, kteří by chtěli plnit svou službu v Čechách. Čekal jsem v sakristii, abych pozdravil pana kardinála. Ještě než jsem stačil promluvit, oslovil mě on a jeho první slova byla: "Ty pojeděš do Čech". Tak jsem o té nabídce přemýšlel. Zašel jsem za svým arcibiskupem v Lublinu a požádal o uvolnění pro službu v Čechách. Vůbec jsem nevěděl, kdy bude záležitost vyřízena, ani kam budu poslán. Později jsem se dozvěděl, že mé působiště bude farnost Týnec nad Sázavou, Václavice, Pyšely.

Jsem si vědom oboustranných potřeb kněze i farníků. Všichni potřebujeme rozvíjet svou víru, proto tady vedu rád výuku náboženství jak na faře, tak i ve škole. S mládeží jezdíme i na kole, s farníky se scházíme společně na filmech buď s biblickou tematikou nebo s obsahem, jež je spojen s životem církve. V pátek se věnuji společné adoraci, návštěvě rodin a nemocných. Snažím se i cestovat a tak jsem byli na pouti v Polsku ve Vadovicích, které jsou místem narození Jana Pavla II. Dalším cílem byla Kalwarie Zbrzydowska, solné doly ve Wieliczce i Zakopane, kde postavili kostel jako poděkování Bohu, že zachránil papeže po atentátu. Kostel je věnován Panně Marii Fatimské, protože atentát byl 13. května v den Panny Marie, slavení její památky. Příští rok plánujeme navštívit Čenstochovou a Osvětim.

V současné době bydlím na faře ve Václavicích. Srdečně vás sem zvu, abyste poznali krásy Posázaví. Je tady řada zajímavých míst, je zde vodácký ráj, kde se může sjíždět Sázava, turisté a milovníci historie pak mohou navštívit zámek Konopiště.

Vracím se pochopitelně na své první působiště v Čechách ve vzpomínkách i při každé příležitosti. Farnost Beroun mě skutečně přirostla k srdci. Společně s ministranty už jsme byli dvakrát na pouti na Tetíně, navštívili jsme Koněpruské jeskyně, Svatý Jan pod Skalou, památky města Berouna i hrad Žebrák

Srdečně všechny zdravím, děkuji, že mě podporujete modlitbou a já se modlím za vás. Kéž vám Pan Bůh žehná.

Jaroslav Vacík

Píšete nám: Milí přátelé!

Posílám vám všem z farností sv. Jakuba st. v Berouně srdečné pozdravy, každodenní modlitby a vzpomínky. Ty jsou stále živé a nezapomenutelné. Přivolávám si je, když je mi hůř, "povídám" si s každou známou tváří. Už 17 let jste pro mne všichni další berličkou pro radost, sílu a naději, že se vrátím mezi vás a v Božím chrámě načerpám nové síly, milosti Ducha sv. a budu moc šťastná! Nevím, kdy to bude, ale **věřím, že přijdu**. Děkuji za vaši pomoc, povzbuzení - telefonická i osobní, Pán Bůh zaplat' za modlitby. Jen On ví, jak moc vás mám ráda. Snad i já svojí modlitbou pomáhám nést kříž vám - jako vy **řá**.

Velkou posilou jsou pro mne také návštěvy pana vikáře, stejně jako byly návštěvy P. Němečka i P. Kryštofa a ostatních kněží, kteří mi přinášejí živého Pána Ježíše a pomazání nemocných. Přeji vám a vyprošuji pokojné a příjemné prožití léta, dětem radostné prázdniny a se všemi se těším na shledanou

Vaše vděčná Jana Friedrichová - Berlička ☺

Svědectví: Pracovně v Irsku, toť již s Pánem Bohem jedině

Sbohem. Ještě před desítkou let mě ten pozdrav zabolet. Zní totiž na konci, ohlašuje konec, rozloučení. Ještě před pár lety mě věčně bolelo nepřijetí zaměstnavatelem. Co je to ale vůči bolesti Pána Života, Pána Lásky, za mou nevěru, nedůvěru. On se vždy postará, i o začátek na konci. S Bohem.

Ve chvílích nejtěžších pomoc Boží nejbližší.

Moje úsilí najít místo „venku“, abych si znalostí angličtiny zvýšila svou hodnotu na trhu práce, zůstávalo málem do adventu bez výsledku. Ať jsem, Bože můj, kde mě chceš mít! A tak jsem v momentu překvapení našla místo v Irsku. Všechno, každá cesta člověka, je v plánu Pána.

Nejdříve jsem našla Iry, křesťany ve farnosti sv. Ignáce v Galway, kteří mě přijali do svého chrámového sboru ještě před Vánoci. Jsou vitální, srdeční, umí se vcítit do radosti i starosti. Na pracovišti, jako u nás, jsou z poloviny lidé zahořklí, ve stínu svého vysněného lesku tohoto světa. Stejně jako v pohádce, i tady střílejí střeptiny zrcadla Ledové královny do lidského srdce. Ještě že modlitba, ano, ta proměňuje. Duch Svatý pracuje před mýma očima, sílí důvěru v sílu Boží lásky. Život bez ní není radostný život. Krajina irská životem přetéká, přestože chudá. Z rozlehlých plání jakoby bezbřehých pohoří ještě dýchá dotek Boží, a ten tu lidé ctí bez ohledu na počasí. Vítr od moře zařídí, že je člověk v tu ránu promočen na nit, a v momentě zas spálí nos a odhalenou kůži. Irové žijí v drsné krajině dobře. Nenadávají na počasí, raději jeho proměnlivost vloží do humoru.

(Ne)líbí se ti irské počasí? Počkej chvíli...

Jsou přímí, slušní, poctiví, solí humoru obdaření. Často je vtip v drsných podmínkách jako sloup, že se o něj dá opřít. Irové stojí stabilně rovně, umějí žít plně. Baví se v hospodě při pivu, při kávě, poslouchat živou irskou hudbu, sledovat ragby nebo fotbal docela v pohodě ve stoje. Mám raději pohodlné posezení. Irové hází pod nohy zbytečně omluvy. Jsou prostě zdvořilí, dovedou žít z každé nečekané krásy chvilkového slunečna. Jen Duch Boží jí může sytit. Irský lid ctí ducha v člověku.

Rádio vysílá pravidelně několikrát v týdnu zprávy o zesnulých svého města. Je to důležitá zpráva nikoliv jen pro několik jedinců. Početný zástup příbuzných i vzdálených přátel doprovází zesnulého ve smutečním průvodu a na jeho památku pořádá hostinu v hotelu. Stáří ani smrt lásku a úctu k životu nepřerušují. Ona přechází ve vděk a (snad) v bázeň Boží.

V jednom větším městě je několik křesťanských školek a škol pojmenovaných podle světců. Mládež, která se baví na ulicích, po barech a hospodách v noci, se k nim zrovna nezná. Účast na životě s Bohem je zřejmá, a stejně tak není, chybí-li vědomí Boží přítomnosti.

Kostely v Irsku žijí osazenstvem dětí, mladých, nejen starších. Sama jsem uvítala v zimě vytápěné kostely a měkká klekátka ve všech lavicích, v každém kostele. Přímilova svatých je mocná, Irové vědí, jak ji potřebují, a to je na jejich chování znát. Jsou spokojenější, vzpřímenější než běžný český člověk. Jejich ženy působí mnohem radostněji, nemají věčně plné ruce tašek ani bezduchý pohled nad kočárkem.

Čechy jsou malebné a sevřené pohořími. Soudě podle sebe a životní zkušenosti, lidé u nás jsou úzkostnější. Bojí se plně žít, přiznat - před Bohem - svou slabost. Nadřizení neuznávají selhání. Jen neselhat, přesvědčovala jsem se, schovaná před sebou. Jak snadno se ztrácí pod stálým počasím a děravými pravidly tvář. Často je v Čechách plná smutku nebo naštvání. Bereme zprávy v novinách i selhání mezilidských vztahů vážněji než lásku Boží. V Irsku všechno špinavé zakrátko spláchně déšť a zbude zas „jen“ to podstatné. Irové se tak

redakční archiv

lehce nevzdávají své identity založené na křesťanských základech, zhmotnělých krví světců. Irové řekli své NE uniformitě světa, přestože ani oni neunikají jeho vlivům. Česká chytrost vyčkává, možná k dobrému, i já vyčkávám, jaký úkol pro mě vlastně Otec náš má dál... výbavu už mám. Modlitbu ve víře. Kéž ji neztratím.

Makozska

Stalo se před třiceti lety

6. srpna 1978 zemřel papež Pavel VI., jehož pontifikát trval patnáct let, jeden měsíc a šestnáct dní. Narodností byl Ital, narodil se r. 1897 a původně se jmenoval Giovanni Battista Enrico Antonio Maria Montini. Před svým zvolením zastával jako kardinál ve Vatikánu úřad státního sekretáře a byl arcibiskupem milánským. Když se stal papežem, bylo mu šedesát pět let.

Giovanni Battista Montini se narodil v italském městě Concesio v provincii Brescia v urozené rodině. V roce 1916 vstoupil do kněžského semináře, po čtyřech letech přijal kněžské svěcení, potom ještě studoval na univerzitě v Římě. V r. 1937 se stal pomocníkem kardinála Pacelliho, jenž byl později zvolen do papežského úřadu jako **Pius XII.** V r. 1953 se stal milánským arcibiskupem, kardinálem ho jmenoval r. 1958 další papež Jan XXIII.

Pavel VI. byl zvolen 21. června 1963 a čekal ho náročný úkol – jeho předchůdce **Jan XXIII.** svolal **2. vatikánský koncil**, který byl zahájen v říjnu 1962. Papež uzavřel jeho první zasedání 8. prosince 1962 a koncil se měl znovu sejít za devět měsíců. V té době byl však Jan už mrtev a na Pavla VI. tedy připadlo, aby pokračoval v započatém díle, předsedal druhé části koncilu a dohlížel na provádění jím přijatých rozhodnutí. Jako arcibiskup milánský načerpal mnoho zkušeností se sociálními problémy, v 50. a 60. letech také hodně cestoval a seznámil se s tím, v jakých podmínkách žije Církev v různých zemích; byl tedy dobře připravený řídit všechna zasedání. V roce 1963 se koncil věnoval hlavně ekumenismu, biskupům, liturgii, postavení Církve a společenským stykům, v roce 1964 náboženské svobodě, jiným náboženstvím, zjevení, apoštolátu laiků, soudobému světu a východním katolickým církvím. V roce 1965 mnohá

redakční archiv

tato témata ještě pokračovala a nově se koncil zabýval misionářskou činností, kněžským úřadem, náboženským životem a křesťanským vzděláním. Pavel VI. začal odvážně zavádět „novoty“, to jest vydávat nové výnosy, a byl si jistě vědom toho, že ne všichni to přijmou s pochopením a že „rozpoutává revoluci“, kterou nesmí nechat vyhrotit do sporů a nenávisti. Nejvýraznější téměř okamžité změny se týkaly liturgie – bohoslužby se budou napříště sloužit převážně v místním jazyce místo v latinském. Někteří obhajovali výhodu srozumitelnosti pro laiky, kterou věřící opravdu oceňovali, jiní se ale zastávali latiny a mrzela je ztráta univerzálnosti, jakou liturgii poskytoval jediný jazyk. Nejhalasnější z těch druhých byl francouzský arcibiskup Marcel Lefebvre, který odmítl všechny změny 2. vatikánského koncilu a strhl s sebou mnoho dalších. A tak Pavel VI. věnoval mnoho času i sil trpělivému vysvětlování v listinách, věnovaných všem tématům, jimiž se koncil zabýval.

Pavel VI. byl prvním papežem ve 20. století, který se setkal s vrcholnými představiteli východních ortodoxních církví. V r. 1964 např. v Jeruzalémě hovořil s patriarchou

pravoslavné církve **Athenagorasem I.**; tím došlo k prolomení komunikační bariéry mezi oběma církvemi. Byl také teprve druhým papežem, který se setkal s představitelem anglikánské církve arcibiskupem z Canterbury **Michaelem Ramseyem**.

Jako první v řadě svých předchůdců navštívil během svého pontifikátu šest kontinentů; cestoval i do míst velmi vzdálených. Měl vůbec řadu prvenství - cestoval letadly a vrtulníky, byl prvním novodobým papežem, který navštívil Svatou zemi. Jako první jel do Indie a jako první oslovil OSN. John F. Kennedy byl prvním katolickým prezidentem Spojených států amerických a v r. 1963 se s papežem osobně setkal; fotografie ze setkání tehdy obletěly svět. V říjnu 1965 přijel svatý otec do OSN propagovat mír a na stadionu Yankee sloužil pontifikální mši svatou. Znamé jsou také snímky, na nichž je zachycen na svých cestách do Afriky; na jedné je např. obklopen nigerijskými katolíky. Mezi lidmi, které Pavel kanonizoval, bylo 22 mučedníků z Ugandy, popravených v letech 1885 – 1887.

Sedmdesátá léta s sebou přinesla vlnu mezinárodního terorismu. Ani svatý otec se tomu nevyhnul – stal se objektem vražedného útoku v Manile r. 1970. V roce 1978 byl unesen a zavražděn jeho přítel, italský politik Aldo Moro, a při pohřebních obřadech se projevila Pavlova značná únava a vyčerpanost. 14. července se odebral do papežské rezidence Castel Gandolfo s vědomím, že se do Říma už asi nikdy nevrátí. 6. srpna za něj byla sloužena mše svatá v kapli poblíž jeho ložnice a o několik hodin později ho Pán povolal k sobě. Zemřel na srdeční infarkt.

Mezi zásadní díla Pavla VI. patří encyklika **Humanae vitae**, kterou vydal 25. července 1968. (I ta tedy bude mít právě teď výročí, prozměnu čtyřicáté.) Svatému otci vždy záleželo na ochraně lidské důstojnosti, která je často pošlapávána. Úctou k lidské osobnosti je prodchnuto i toto dílo, v němž potvrdil jasné stanovisko Církve - zásadní odmítnutí antikoncepce pro plánování a kontrolu porodnosti. Nekatolická světová veřejnost pak podrobila Vatikán ostré kritice – a svatý otec byl nepochopením a touto reakcí na encykliku zdrcen; byla to událost, která ho pak dál provázela celým pontifikátem. Kromě této encykliky vydal ještě několik dalších, významná je i apoštolská exhortace **Evangelii nuntiandi**.

Během patnácti let na svatopetrském stolci povýšil 143 arcibiskupů na šesti konzistořích na kardinály. Stanovil také nová pravidla pro volbu svého nástupce – např. všichni kardinálové starší osmdesáti let nesměli už v konkláve hlasovat, počet hlasujících se celkově zvýšil a většina kardinálů už nebyli Italové. To mělo zřejmě velký vliv na další události v Církvi pro následující léta...

Lidmila Fričová

Seminarista se seznamoval s naší farností

Naše berounská farnost byla v červnových dnech jednou z etap prázdninových cest mladého seminaristy **Vojtěcha Smolky**. Mladý příjemný muž zaujal svým vystupováním i službou jako ministrant. Seznamoval se s místní farností v programu, který mu připravili místní kněží. Poznal poutní místo Svatý Jan pod Skalou i

Bohoslovec Vojtěch Smolka druhý zprava foto av

památný Tetín. Rád přiznal, že se mu u nás líbilo a že poznatky jistě využije jak při studiu, tak, dá-li Pán, v kněžské službě. Studuje už druhý rok v kolektivu 22 bohoslovců na pražském semináři. Tam přišel hned po maturitě na gymnázium ze své domovské farnosti v Praze Strašnicích. Spolu s ním je tam šest seminaristů z pražské arcidiecéze. V rámci seminární přípravy na kněžství navštíví ještě v létě farnost Kralupy nad Vltavou. V semináři jsou nyní studenti jednak mladí jako on, ale i starší, kteří před tím už studovali třeba na jiných civilních vysokých školách. Vojtěch Smolka se také upřímně svěřil se svou láskou a tou je práce s mládeží. Tu uplatnil vloni v Klokotách a letos na dalších místech. Pán mu jistě požehná. -vac-

Píšete nám: Teprve omluva podložená činem má skutečnou hodnotu

„Pokud o něčem vím, musím něco dělat, jinak je to ve mně a podílím se na té lži.“ Učitel dějepisu, kastelán Petr Zemánek

Od půlnoci z 27. na 28. června 2008 stojí poblíž Vráže u Berouna vysoký dřevěný kříž se jmény obětí masakru „U Zabitého“ a popisem této tragické události v českém a německém jazyce. Dne 8. května 1945 bylo přibližně na tomto místě zmasakrováno a zavražděno 19 nevinných občanů.

Z Vráže, z Loděnice ani z Berouna se nedostavil žádný oficiální host. Z politiků též nikdo. Jediný, kdo reagoval, byl senátor Jiří Oberfalzer s omluvou, že již má předem zadané termíny. I to je svým způsobem ukázkou, jak aktuální a živé téma tato naše minulost stále je – přes

všechny snahy ji tabuizovat či ji prezentovat „*k obrazu svému*“. Politikům ani starostům se nelze divit. Otevřeným postojem by velmi pravděpodobně riskovali ztrátu voličských hlasů v příštích volbách. Otázkou je, k čemu nám jsou takovíto „politiky“ a veřejné osobnosti, kteří těmito postoji neprospívají zemi a její budoucnosti?

Aktu byl přítomen symbolicky český i německý kněz. Slova z projevu Msgr. Antona Otteho, německého kněze z Ackermann-Gemeinde Praha a děkana karlstějnské Kapituly P. Josefa Pecinovského, by měla být vysílána po celé zemi a otištěna v učebnicích pro všechny stupně škol.

Bylo pro mne ctí smět osobně přispět k realizaci tohoto projektu. Děkuji touto cestou panu Petru Zemánkovi, kastelánu hradů Žebrák a Točnick, který odvedl hlavní kus práce spolu s občanským sdružením „NUDLE“, se sídlem v Točníku (www.tocnik.com). V jedné větě vyslovil podstatné - oslovil nás všechny. Věřím, že se podaří sehnat alespoň část vynaložených finančních prostředků, aby pan Zemánek a občanské sdružení nemuseli nést všechny

Kříž „U Zabitého“ foto a autor

Účastníci slav. aktu u Vráže foto autor

náklady sami. Bylo by symbolické, kdyby se na úhradě nákladů mohly rovným dílem podílet jak obce Loděnice, Vráž, tak i město Beroun.

Díky též podnikateli Petrovi Tothovi z Rakovníka, zhotoviteli desek, a panu Luboši Vokounovi, zhotoviteli kříže a správci památkového objektu ve Zbečně „*Hamousův statek*“, kteří na tomto díle nevydělalí a jistě ani vydělat nechtěli.

Přejme si, aby se toto místo stalo místem, kde bychom si každý rok na 8. května připomínali část naší nedůstojné minulosti, v zájmu obnovení zpřetrhaných vztahů mezi lidmi, kteří spolu žili po staletí a kteří si mají nepochybně – i přes válečnou tragédii – stále co říci a vzájemně se obohacovat. Stačí jen začít vzájemně komunikovat a umět si naslouchat.

Jan Šinágl

Odkazy na zvukové záznamy a zprávu ČT lze najít např. na

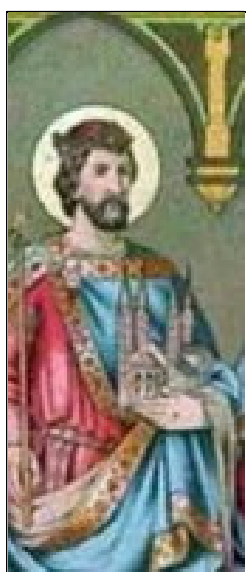
<http://www.pecina.cz/files/Sinagl/UZ-projevy-sveceni-krize-280608.WMA>,

www.ceskatelevize.cz/vysilani/28.06.2008/208411000100628-19:00-1-udalosti.html?index%5B%5D=128771

Ze života svatých

Sv. Jindřich

(13. července)

redakční archiv

Narodil se v roce 973 jako poslední potomek saského panovnického domu. Jako nejstarší syn bavorského vévody Jindřicha Svárlivce byl vychováván na dómské škole v Hildesheimeru. Měl se stát knězem. Dokončil studia v Řezně, kde o něj pečoval biskup Wolfgang. V roce 995 již stál v čele vévodství. Nejnáléhavější úkoly viděl v reformě klášterů. Cítil odpovědnost za víru svých poddaných a dohlížel na mravy kněžstva.

Po smrti císaře Otty III. se Jindřichovi podařilo získat pro svou volbu a korunovací souhlas vévodů. Projevoval se jako klidný a střízlivý politik. Ve dvaceti devíti letech byl korunován na krále Germánie. O dva roky později na krále Itálie. Roku 1014 ho korunoval papež v Římě za římského císaře. Bylo to neklidné období, kdy Jindřich vedl dlouhé boje s polským králem Boleslavem I. Chrabrým, v nichž ztratil Lužici a musel uznat nezávislost Polska. Svatým ovšem nebyl prohlášen-jediný z císařů Svaté říše římské - za zásluhy o říši, ale pro svou zbožnost kajícnost a dary kostelům a klášterům. Obnovil nejen biskupství merseburské, ale založil se svou manželkou biskupství v Bamberku. Tam dal postavit nádherný dóm, kde jsou oba vedle sebe pohřbeni. Po Jindřichově smrti vstoupila jeho manželka Kunugunda do kláštera Kaufungen, který založila. Tam také zemřela. Dochoval se Jindřichův sarkofág, který vytvořil slavný Tilman Riemenschneider a ozdobil jej scénami ze života tohoto svatého.

-vac-

Alfons z Liguori

(1. srpen)

Alfons pocházel ze staré neapolské šlechty, byl nejstarším z osmi dětí. Jeho otec byl kontraadmirálem královských galejí. Velmi zbožná matka měla na chlapce nemalý vliv. Podle otcova přání šel mladý Alfons studovat práva. V necelých sedmnácti letech se stal doktorem a jako mladý advokát měl klienty z

redakční archiv

nevyšších kruhů. Ve sporu vévody z Gravina s velkovévodou z Toskány prohrál milionový proces a to jím tak otřásl, že z advokacie odešel. Rozhodl se pro kněžskou dráhu.

Konal apoštolát v lidovém neapolském prostředí i okolí, kde všude vládla neuvěřitelná nevědomost. Měl naráz veliký úspěch, jeho kázání byla všem jasná. Nespoléhal jen na slovo, organizoval i pomoc pro nemocné a nejubožejší. Zdálo se mu to však příliš improvizované, a proto roku 1732 založil kongregaci Nejsvětějšího Vykupitele, redemptoristů. Jeho členové měli napodobit co nejdokonaleji obraz Spasitele v tom, jak žil a hlásal evangelium. Narazil však z církevní strany na odpor. V Neapoli byl označen jako ctižádostivec. On však ve svém poslání vytrval i když ho jeho drhové opouštěli.

Papež Benedikt XIV. však pochopil, čím je tento řád v lidové misijní oblasti a činnost schválil. Velkou zásluhu o šíření kongregace severně od Alp měl redemptorista Klement Hofbauer. K mužskému řádu byl později připojen řád redemptoristek, který pronikl do celého světa.

Alfons zůstal skromným řeholníkem a asketou i když ho papež později pověřil úřadem biskupa v neapolském království. Do té doby to byla diecéze proslulá nejrůznějšími zlořády. I zde strávil mnoho času na kazatelně a ve zpovědnici a starostí o chudé a nemocné. Ač byl od dvaasedmdesátého roku nemocný, nepromarnil ani jeden den. Když prosil papeže, aby ho uvolnil z biskupského úřadu, ten mu odpověděl, že je rád, když monsignore Liguori řídí biskupství byť jen z lůžka. V devětasedmdesáti se vrátil mezi své bratry do kláštera. Když v roce 1787 zemřel, byl už obecně považován za svatého.

Alfons z Liguori zanechal po sobě závažné dílo z oblasti morální teologie i o účinné zbrani modlitby. Znamé jsou jeho duchovní písně s vlastními texty inspirované tím, co slyšel zpívat na polích i na vinicích. Při všech duševních i tělesných útrapách neztratil smysl pro humor. Dnes je znám jako patron zpovědníků a jeho atributy jsou anděl, psací náčiní a růženec. -vac-

W našem nejstarším písemnictví

Buďte pozdraveni, Čechové, naši slovutní potomci!

Říkáte mi Dalimil. Dovolte, abych se tomu zasmál. Říkáte mi tak už skoro čtyři sta let. No vlastně ještě o pár desítek let víc. Začal s tím nějaký Václav ... počkejte, jak on se to jen jmenoval ... už to mám! Hájek! Hájek z Libočan! Prý „kronikář“! Přitom to byl jen beletrista a všechno možné si vybájlil ... Vymyslel si boleslavského kanovníka Dalimila Meziříčského a klidně ho zařadil mezi jiné kronikáře, své předchůdce. To se stalo v šestnáctém věku, 1541, a ve věku sedmnáctém to vzal pobělohorský historik Tomáš Pešina z Čechorodu za bernou minci a úplně klidně mě s tímhle smyšleným Dalimilem ztotožnil!

Ve věku devatenáctém pak jakýsi Josef, velmi kriticky založený, jak on se to jen ... Doubrava... Doubravský... počkejte... Dobrovský! Tak tenhle Josef rozpoznal, že je to omyl, ale jméno Dalimil už mi zůstalo jak přišité. Jenom se stalo módou v tom vašem dvacátém i následujícím věku, že mě označujete „tak řečený Dalimil“. A ještě ke všemu si pořád lámete hlavu, kdo jsem byl a co jsem byl zač. Prý jsem biskup Jan z Dražic! Jindy zas kronikář František Pražský, pak zase Petr I. z Rožmberka ... Jednou Hynek Žák z Dubé, jindy Havel z Lemberka ... johanitský komtur Jindřich z Varnsdorfu ... K smíchu! Mudrujte si klidně dál!

Hodně se toho událo za mého života. Narodil jsem se tak v polovině třináctého věku a zažil jsem toho dost – pátý král český Přemysl II. padl na Moravském poli, pak braniborská vláda v Čechách, Václav II., mladý král Václav III. a vymření Přemyslovců po meči ... A pak

to defilé cizozemců na českém trůně ... Ale v krále Jana jsem přece jen aspoň vkládal nějaké naděje! Napsal jsem kroniku, jež má přes čtyři a půl tisíce veršů. Roku tisícího třístého šestého zemřel rukou bezectného vraha český král, poslední z rodu Přemyslova, Václav III. Taková tragédie! Začal jsem psát, jsa pohnut událostmi následujících let. Cizinci ... samí cizinci! Rudolf, vévoda rakouský. Pak ten Jindřich z Korutan. A Albrecht, říšský král, nepřítel Čechů ... A pak Licmburk (vy mu říkáte Lucemburk). Jan, manžel Elišky. Pořád někam jezdil. Pořád Evropa. Přitom byl roku tisícího třístého jedenáctého korunován a stal se králem českým! Musel jsem začít psát, „**všě české**

redakční archiv

skutky v jedno svázati...“ Chtěl jsem vypsát souvisle celé české dějiny od příchodu praotce Čecha až po tu slavnou Janovu korunovaci, ale vlastně „**ta kronika mluví od narození Jezu Krista, Pána našeho, do léta tisícího třístého čtrnáctého**“. Chtěl jsem probudit dějinnou paměť, jak tomu říkáváte vy budoucí. Chtěl jsem vyburcovat národní hrdost šlechty ... vyzýval jsem k odporu proti cizozemcům, hlavně proti německým „hostům“. Varoval jsem mladého krále Jana, že nebude-li milovat české pány, nezbude mu než odejít ze země: „**Pro Míšňany Korutanského vyhnachu a Jana z Licmburka králem českým korunovachu. Toho, Bože, rač dlouho uzdraviti i rač jeho, Tvůrče, naučiti, aby miloval zemany a v svůj radě jměl české pány. (...) Bud' musí zemanóm věřiti, nebo se ctí ze zemějíti.**“

Hlavně jsem napsal svou kroniku ČESKY! Myslím, že jsem byl vlastenec, jak se tomu později začalo říkat, i když v naší době jsme slova vlast a národ chápali trochu jinak. Nedávno jsem seznal, že vy prý v té vaší moderní době mé postoje chápete jako první český nacionalismus... Ano, byl jsem zaujatý proti Němcům, ale právem! Vždyť ohrozili zemi! Byli jsme na pokraji zkázy! Vždyť to bylo proti Božímu řádu! Léta Páně 1309 se němečtí měšťané - knechti bezectní – pokusili získat v Praze a v Horách Kutných násilným převratem moc v zemi! Považte – **měš-t'a-né!** Knechti němečtí, drzí a zpupní! To jsou mi milejší Češi neurození rodu selského, to by bylo lepší, když by si byl některý z minulých králů vyhlédl selskou dívku a oženil se s ní, jen když by to nebyla Němka a nepřišel s ní německý fraucimor a všechna ta čeládka! Bohdá dobře to učinil kníže Oldřich, když si vybral selku Boženu!

Má kronika (původně se jí říkalo Boleslavská) se zachovala celá, všech 106 kapitol, dokonce v několika opisech. Prý jich je asi čtrnáct. To bych věru nečekal! Jeden ten rukopis, považte, se dostal až za moře, do Anglie! Odvezla si ho tam s sebou dobrá princezna Anna, dcera Karla IV., byl napsán v polovině čtrnáctého věku a říká se mu Cambridgeský. Moje sepsání bylo dokonce přeloženo do latiny a opatřeno mnoha iluminacemi. A to už v našem čtrnáctém věku, v třicátých či čtyřicátých letech. Dvacet čtyři bohatě ilustrovaných stránek! A vy jste to ani netušili, spis se vynořil ve Francii ve vaší době před pár lety. Neměl jsem žádné „umělecké ambice“, jak tomu říkáváte, prý jsem psal rýmovaným sdruženým bezrozměrným veršem. Zejména o tom „bezrozměrném verši“ jsem neměl ani tušení – prý to jsou verše s proměnlivým počtem slabik. Taky ve vaší době o mně píšete, že má kronika je současně historický spis, politický manifest a epická báseň. No nevím, chtěl jsem spíš zcela prostě a místy i slovy drsnými a nevybíravými

připomenout národní a rodové tradice, postavit panstvu před oči ideál českého panovníka, českého světce a českého šlechtice. Nelíbily se mi nové mravy a cizí škodlivé vlivy a módy, nesnášel jsem dvorské slavnosti, nové kroje z ciziny k nám přišlé, sňatky našich šlechticů s cizinkami a výchovu našich synů z dobrých rodů podle cizích vzorů nebo dokonce v cizině! A pak ty turnaje! Taková nehoráznost! Kdo to kdy slyšel, aby rytíři ze sebe dělali takové kašpary! Samé dvorské novoty, samá zábava a změkčilost. Naše dříve tak udatná, čacká šlechta žijící prostě, leč vznešeně – a nynější úpadek mravů! „O tempora, o mores!“ Kam ten svět spěje! Páni holdují také chorobné lovecké vášni, žijí v jednom domě se svými ohaři jako psodiv. Hrají též v kostky a mají i jiné zlé obyčeje. Prý je to nový životní styl! Prý jsem konzervativní! Ano, jsem konzervativní, jsem tradicionalista a jsem na to hrdý! Vždyť také jsem přece šlechtic! A šlechta je elita, jádro národa! Ostatně soudím, ba jsem přesvědčen, že panovník sice je odpovědný za osud celé země a národa, ale i šlechta má na odpovědnosti svůj podíl! Proto jsem vyprávěl ty dávné děje, které jsem seznal ze starých kronik a spisů. Znal jsem kroniku boleslavskou, pražskou, opatovickou, břevnovskou, vyšehradskou, legendy o českých mučednících, také různé pověsti ... (Ale řeknu vám, nejlepší byla ta kronika z Boleslavi, asi Kosmova ...) Čechy jsem chápal přirozeně jako zemi křesťanskou, vyprávěl jsem o Bořivojovi, sv. Ludmile, sv. Václavu, o jejich mučednické smrti i o jejich zázracích.

Zdravím vás, potomci, přes těch dlouhých sedm století! Klidně si dál lámejte hlavy, kdo jsem byl a co jsem byl zač, stejně se nemáte čeho chytit, nic soukromého jsem o sobě neprozradil. Jsem-li šlechtic, proč jsem tak vzdělaný, proč znám latinsky i německy, proč jsem vůbec gramotný, když to nebývalo zvykem? A jsem-li duchovní, pak zas málo cituji Bibli a taky si pletu pražské biskupy ... Jsem Čech každým coulem – a to vám musí stačit. Zdravím vás a jsem rád, že slyším v naší zemi stále český hlahol! Ale jinak – nevím nevím! Kam ten svět spěje! „O tempora, o mores!“

Za tak řečeného Dalimila napsala Lidmila Fričová

Cesty Leony, Milana a Vojty Kopačkových, Lounín

Kdo jsme?

Leona: 31 let, učitelka angličtiny (a hudební výchovy), na mateřské dovolené s téměř dvouletým Vojtíškem. Pocházím z Českých Budějovic. Moje koníčky jsou především: zahrada, hudba – ráda jí poslouchám a též zpívám v jednom pražském sboru, mám ráda historickou a duchovní literaturu. Můj koníček je samozřejmě i rodina, která mě zaměstnává a naplňuje nejvíce. Vojtíšek je tady na malé vsi výborným společníkem.

Milan: 31 let, programátor. Pocházím z Kamenice nad Lipou. Mé koníčky jsou především rodina, cestování, hudba. Oceňuji hodně to, že máme s Leonou některé koníčky společné.

Jaké cesty nás svedly dohromady?

Leona a Milan: jsme původně spolužáci z gymnázia v Pelhřimově, chodili jsme spolu i do tanečních, ale tenkrát jsme spolu netančili ("Milan byl tenkrát o dost menší než já, ale po vojně už bylo vše v pořádku.☺ Pak jsme se pár let neviděli a setkali jsme se znovu až na třídním srazu. Jiskra však přeskočila poté až při jednom setkání ve vlaku...

Jaká byla naše cesta k víře?

Leona: Dlouhodobá. Moji rodiče věřící nejsou, a tak mě a staršího bratra vedli trochu prarodiče. V pubertě jsme si s bráchou o víře hodně povídali a to mělo velký vliv na naše

přiblížení se k Bohu. Já jsem navíc od dětství zpívala ve sboru a často v kostelech a měla jsem věřící kamarády. Své sehrály i moje dva pobyty v zahraničí, daleko od domova. Zásadnější zlom v mém prožívání víry ale přišel vlastně až se svatbou, což je úzce spojeno s naším příchodem do farnosti Beroun.

Milan: Víru své ženy respektuji, ale sám věřící nejsem.

Leona: Můj muž totiž vidí, že vždycky přijdu z kostela v lepším stavu... (nedělní "duchovní injekce" na mě má asi blahodárné účinky). Ale i když Milan věřící není, často mě svými postoji překvapuje (a jako křesťanku někdy i zahanbuje) ve svém přístupu k lidem, životu... Je to velmi klidný a hodný člověk.

Kudy vedly naše cesty do farnosti Beroun?

Milan: Já jsem v Praze studoval a Leona v Praze bydlela. Protože jsem nechtěl přijít o svou práci, rozhodli jsme se zůstat poblíž a po svatbě jsme zakotvili v Louníně.

Leona: Přistěhováním do Lounína jsem pocítila touhu po zakotvení nejen po duchovní stránce, ale i po stránce lidské - hledala jsem přátele a zázemí pro nový začátek v novém domově s novou prací, tak jsem jednoho dne zaklepal na faru v Berouně a začala jsem se připravovat na biřmování, které proběhlo na jaře 2006. Teď máme rok 2008, a já si po necelých třech letech strávených v berounské farnosti troufám říct, že si začínám konečně uvědomovat, jak moc dobře jsem udělala. Jsem tu šťastná a moje rodina také.

Usměvaví Kopačkovi foto I Zálešáková

Výlet do Svatého Jana pod Skalou

Dne 24. května byl dívčí oddíl na výpravě do Svatého Jana pod Skalou. Šlo nás devatenáct.

V 9:15 byl sraz pod klubovnou.

V klubovně jsme dostaly úkol rozluštit dopis, ve kterém stálo, že nás sleduje čarodějnice Krabatice a víla Buřinka nás chce zachránit. Ale je v ohrožení, a tak na oplátku musíme my zachránit ji. Zachráníme ji tím, že až budeme nastupovat do autobusu, tak pozdravíme a budeme se slušně chovat.

V 10:22 nám jel autobus na Vráž. Z Vráže jsme šly pěšky do Svatého Jana pod Skalou. Po cestě jsme hrály různé hry, jako třeba *Na císaře...*

V roklinec jsme hrály na medvědy. Medvědi byly Maruška a Hanka, které hlídaly v roklinec, a my jsme z ní musely sebrat papírky. Byla to švanda. Pak jsme si zahrály na horolezce, protože Bára a Klárka uvízly a nemohly se vyhrabat. Než jsme je společnými silami vytáhly, byly jsme všechny špinavé.

Pak jsme dorazily do Svatého Jana pod Skalou. Zapálili jsme svíčku na hřbitově Janě a Jaroslavovi Vaňkovým, kteří byly také skauti. Po té jsme se byly umýt u kostela u studánky sv. Ivana. Na zahradě proti kostelu jsme zase hrály hry. Po obědě jsme také hrály hry. K obědu byly opečené buřty.

Po hrách a obědě jsme vyrazily na velikou túru ke křížku. Plnily jsme úkoly, první úkol byl od kapličky k prvnímu ukazateli mlčet. Abychom se prý nevyčerpaly. Od prvního ukazatele už

jsme mohly mluvit. Druhý úkol byl nést batoh na břichu místo na zádech. Byla to legrace, ale také fuška. Třetí úkol byl držet se zábradlí. Když jsme dorazily k poslednímu ukazateli, poslední úkol zněl: Držet se za ruce až ke křížku.

U křížku jsme se fotily. Ale ten výhled! To byla nádhera. „Fíííí“, pěkně to foukalo. Cesta zpátky byla mnohem snadnější, ale Lídě se udělalo špatně. Že by po mastném obědě?

Když jsme dorazily ke kostelu, tak jsme se osvěžily. To byla úleva.

Po osvěžení jsme opět hrály hry. Po hrách jsme si chtěly jít prohlédnout jeskyni sv. Ivana, ale zavřeli nám před nosem. Neváhaly jsme a odešly na autobusovou zastávku. Na zastávce jsme hádaly, jakou barvu bude mít auto jaké zrovna pojede. Přijel nám autobus, my jsme nastoupily a jely nazpátek do Berouna. Před klubovnou na nás čekaly maminky, ale moje cesta nekončila!

Nejdříve jsem musela jet autobusem ještě k nám domů. Od zastávky to mám 5 minut po cestě a 10 minut temným lesem. Strašně jsem se domů těšila a už ho vidím, vidím můj rodný domov.

Tak se s vámi loučím: *Ahoj!*

Simča Dunová

Dívčí výprava ve výši u Kříže

foto skaut

FARNÍ KNIHOVNA

Otevřena každou neděli v SUDĚM týdnu 10.30 - 11.15 hodin Fara - přízemí vlevo

NABÍDKA:

- ♦ **Nabízíme audio a videozáznamy z těchto farních akcí:**

CD a DVD První svaté přijímání roku 2006 a 2004; koncerty: CD - Hudba pro žestě a varhany - Vladimír Roubal, CD - Gregoriánský chorál - Svatojakubská schola kantorum - Staročeské roráty. Dále dvojalbum DVD z žehnání varhan u sv. Jakuba 2004 a CD - Vánoční mše 2006 - Lukáš Petřvalský. Vše po 100 Kč,- objednávky se jménem a kontaktem možno vhodit do schránky *Dotazy a články* pro zpravodaj v kostele v Berouně, popřípadě elektronickou poštou na dprusa@c-box.cz. Výtěžek bude využit ve prospěch farnosti. Připravuje se i program loňského adventu; **Vánoce 2007 jsou již k objednání.** *D. Průša*

- ♦ **HLEDÁME PRŮVODCE**

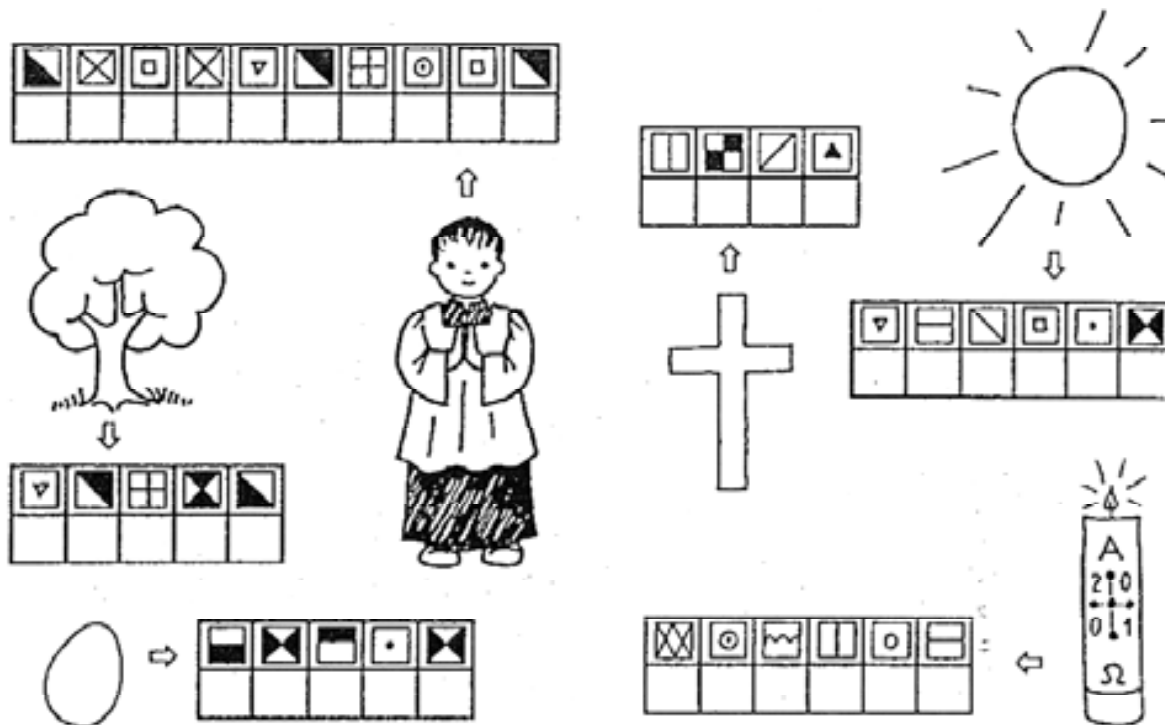
Pro poutní místo na Tetíně hledáme průvodce se vztahem k tetínské duchovní tradici. Služba je honorovaná a zajišťuje se v období od počátku března do konce října. O prázdninách se provází každý den kromě pondělí, v ostatních měsících pouze o víkendech. Pokud máte zájem o podrobnosti, neváhejte zavolat na mobil. telefonní číslo: 721 120 926 nebo pevnou linku: 313 129 439 po 20. hodině.

"DOSPĚLÝ, PŘESKOČ!"

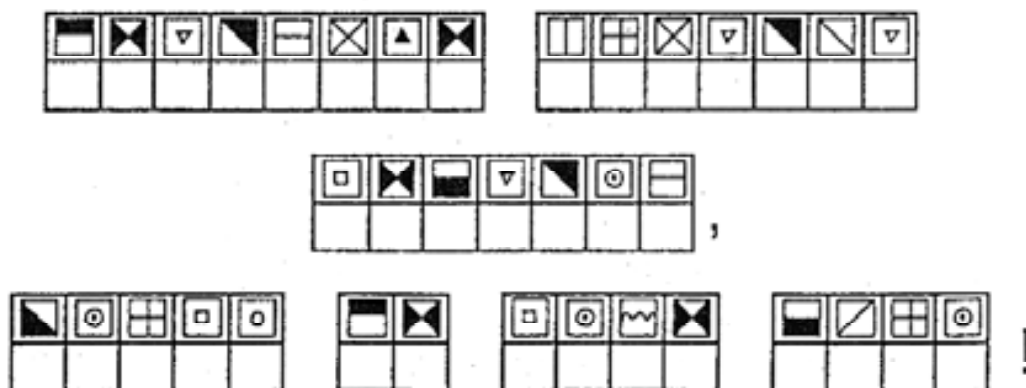
VĚŘÍME VE ZMRTVÝCHVSTÁNÍ

Ježíšovo zmrtvýchvstání je základním pilířem naší víry. Mnoho lidí se ho snažilo pochopit, ale je to možné pouze vírou. Tato víra má však pevné základy: svědectví apoštolů a těch, kteří se se Zmrtvýchvstalým setkali. Svatý Pavel řekl: (viz tajenku).

Vepiš názvy nakreslených věcí do připravených rámečků. Tak zjistíš, které písmeno se pod kterou značkou skrývá. Pak už bude hračkou doplnit volná políčka v tajence a větu sv. Pavla vylúštit.

TAJENKA:

POSLEDNÍ SLOVO: VOLNO MÍSTO ZPRAVODAJE ☺

Milí přátelé! Děkujeme za trpělivost vám všem, kteří již od začátku prázdnin netrpělivě očekáváte letní vydání svého oblíbeného farního periodika. (Děkujeme i Vám, kteří jste ho zas tak nepostrádali, ale když už vyšel, tedy jste ho i přes zpoždění zakoupili... ☺) Již v červnu jsme avízovali, že zpravodaj na léto vyjde až koncem července, aby jsme vás neochudili o pravidelnou porci aktuálních zpráv i článků ze života farnosti, a přesto abychom alespoň na chvíli mohli redakční práci "hodit za hlavu". Místo, kde si naše hlavy zalenošily, bychom mohli skoro nazvat (říkal P. Benedikt ☺) redakční farní dovolená, když jsme za teplým mořem vyrazili s polovinou redakce (noo, čtyři z osmi...), nebo možná K-klubová ☺ (i když to spíš vloni na Slovensku - to vyjel K-klub málem celý ☺)! Zbylé redakční hlavy zatím pilně psaly do šuplíků a proto i nyní je "kostelní medium" více než plné zpráv, zážitků a zajímavostí. Naše cesta do Itálie proběhla tentokrát naopak bez obvyklých zpestření typu hořící motor u auta, které posléze zázračně zase jelo, a během větru Bora odlétnuvších člunů, které kdosi na loďce dovezl zpátky... No ačkoli - tentokrát jsme zase při přejezdu z jedné destinace do druhé pohřešili GPSku (valašsky s Lojzou řečeno GPS = "gde proboha su") a ať jsme hledali jak hledali - nebyla. Po úpěnlivých modlitbách k svatému Antonínu nic! Podezřivali jsme našeho nejmladšího... Řidič druhého auta Dan měl ale celou dobu pocit, že by "navigace" oproti logice mohla být v jeho autě. A hádejte. Byla tam! Ovšem v naší tašce, kterou vezli, k nám už se nevešla... Asi naše batole mělo pocit, že se ta důležitá krabička jen tak válí na stole, a uklidilo ji mezi ložní prádlo... Cestou domů kolem Padovy jsme vysílali v češtině, latině i italštině své díky sv. Antonínu Paduánskému i Tvůrci všemohoucímu. Nejen v této chvíli, ale po celou dobu zájezdu jsme vůbec měli intenzivní pocit Boží přítomnosti. Na každé cestě na nás přátelsky pomrkávala okna kostelů i oči kamenných světců, spiklenecky nás zdravila jména měst - San Benedetto, San Giovanni, Sant' Angeli, Cattolica ☺ ap. Děkujem ti, Pane, zase jsi byl prostě s námi!

*-iva-***MODLITBA MĚSÍCE:**

Prázdniny se nám pomalu dostávají do své druhé poloviny, někteří z nás již prožili příjemné chvíle zaslouženého odpočinku, jiní se na svou dovolenou teprve chystají. Čas volna je každopádně cennou příležitostí si odpočinout a se svými blízkými "něco prožít", což nám snad pomůže si znovu a plněji uvědomit dar, který v nich máme...

V tyto nastávající dny také prožijí děti našeho skautského střediska "Radost a naděje" další svůj tábor, tentokrát v Chrástu u Plzně. Rádi bychom tedy jim, všem ostatním dětem, ale i nám dospělým do času prázdnin a dovolených vyprošovali hojnost Božího požehnání a ochrany.

*-jp-***SPOLEČNÝ ÚMYSL MODLITEB NA ČERVENEC A SRPEN:**

••• "Za naše skauty, za dar pravého odpočinku a za Boží ochranu na cestách" •••

FARNÍ KRONIKA

Pokud v této rubrice chybí jméno kohokoli vašeho blízkého či známého, dejte nám o tom, prosíme, vědět! Především v rubrice výročí i narození jsme odkázáni na informace, které nám poskytnou čtenáři - tato data posléze ukládáme do redakční databáze (není veřejná, nedojde ke zneužití!), která v současnosti obsahuje asi 200 jmen, což není málo, ale rozpočítáno na rodiny ani mnoho. Pokud některé jméno neuveřejníme, je to v naprosté většině pouze proto, že o něm nevíme. Děkujeme za pochopení

JUBILEA: V červenci oslavila 45 let paní **Marta Altmanová** z Králova Dvora - Počápel, v srpnu gratulujeme k 35. výročí narození panu **Pavlu Jamborovi** z Berouna. *Vyprošujeme Vám oběma plnost Božího požehnání, zdraví a radosti.*

*Před patnácti lety, 1. srpna 1993, povolal Pán na věčnost naši maminku, paní **Růženu Fričovou** z Berouna. Prosíme, vzpomeňte si na ni spolu s námi.*

Lidmila Fričová, Jan Frič

*Dne 4. srpna tohoto roku uběhne 16 let od úmrtí **Františka kardinála Tomáška**. Dne 12. července by oslavil 90 let **P. Karel Dvorský**, který až do své smrti působil na Tetíně. Vzpomínáme a vyprošujeme podíl na životě Věčném. **-red-***

KŘTINY: V červenci byli v naší farnosti pokřtěny Michaela FALTYNOVÁ (6. 7. v Berouně) a Isabella Barbara DURAS (12. 7. na Tetíně).

POHŘBY: V červnu a červenci jsme ve farnosti do rukou Božího milosrdenství svěřili paní Marii Kulhánkovou z Hudlic, pana Vladimíra Trunečka z Popovic a pana Zdeňka Kšíra z Nenačovic.

S důvěrou ve Vzkříšení a v naději na shledání jsme dne 17. 7. v kostele sv. Jakuba v Berouně svěřili do rukou Věčnosti zaopatřenou svátostmi paní **Blanku Horákovou**, skautským jménem Sova, ve věku nedožitých 83 let *Světlo věčné ať jí svítí!*

Berounský katolický zpravodaj - měsíčník pro farnost Beroun a filiální kostely Loděnice, Železná, Tetín, Sv. Jan pod Skalou, Králův Dvůr - Počáply, Nižbor, Vráž, Hýskov, Strádonice, Hudlice a Chýňava. Redakce: P. Josef Pecinovský, Jaroslav Vacík, Lidmila Fričová, Ivana Vašků, Ivana Průšová, Alena T. Margraffová, Lucie Lukavská, Irena Zálešáková. Sazba: Alois Vašků. Písemné příspěvky možno odevzdat **nejpozději do 20. dne měsíce** do krabičky "Dotazy a příspěvky" v kostele či do schránky "BKZ" ve vestibulu fary. Vydává Římskokatolická farnost Beroun, Seydlovo nám. 24, pro vnitřní potřebu.

V elektronické podobě na stránkách farnosti:

www.beroun.farnost.cz

Příspěvek na jeden výtisk: 10,- Kč

č. ú. farnosti Beroun: **0361038389 / 0800**

Kontakt: far. ú. - 311 621 964, redakce - 602 129 195, 602 945 017, **e-mail: red.tym@seznam.cz**